

MIŠLJENJE EUROPSKE SREDIŠNJE BANKE**od 22. kolovoza 2018.****o preispitivanju bonitetnog tretmana investicijskih društava****(CON/2018/36)**

(2018/C 378/04)

Uvod i pravna osnova

Europska središnja banka (ESB) zaprimila je 26. siječnja 2018. zahtjev Europskog parlamenta, a 29. siječnja 2018. zahtjev Vijeća Europske unije za davanje mišljenja o Prijedlogu uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o bonitetnim zahtjevima za investicijska društva i o izmjenama uredbi (EU) br. 575/2013, (EU) br. 600/2014 i (EU) br. 1093/2010 i o Prijedlogu direktive Europskog parlamenta i Vijeća o bonitetnom nadzoru nad investicijskim društvima i izmjeni direktiva 2013/36/EU i 2014/65/EU ⁽¹⁾ (dalje u tekstu „Prijedlog uredbe” i „Prijedlog direktive”, zajedno „prijedlozi akata”).

Nadležnost ESB-a za davanje mišljenja temelji se na članku 127. stavku 4. i članku 282. stavku 5. Ugovora o funkcioniranju Europske unije budući da prijedlozi akata sadrže odredbe koje utječu na zadaće ESB-a u vezi s politikama koje se odnose na bonitetni nadzor kreditnih institucija u skladu s člankom 127. stavkom 6. Ugovora i člankom 1. Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013 ⁽²⁾ te doprinosu Europskog sustava središnjih banaka nesmetanom vođenju politika nadležnih tijela koje se odnose na stabilnost financijskog sustava, kako je navedeno u članku 127. stavku 5. Ugovora. Upravno vijeće donijelo je ovo Mišljenje u skladu s prvom rečenicom članka 17. stavka 5. Poslovnika Europske središnje banke.

Opće napomene

ESB podržava cilj prijedloga akata u određivanju bonitetnog okvira koji je bolje prilagođen rizicima i poslovnim modelima različitih vrsta investicijskih društava.

Dok ESB općenito podržava namjeru podvrgavanja sistemski važnih investicijskih društava istim bonitetnim pravilima kao za kreditne institucije, prijedlozi akata trebali bi biti pažljivo procijenjeni radi izbjegavanja neželjenih posljedica za druge pravne akte Unije zbog promjene definicije kreditnih institucija. Ovo Mišljenje posebno ističe određene posljedice za statistički sustav. Međutim, takvi učinci nisu ograničeni na statistički okvir.

Trenutno, samo kreditne institucije mogu biti prihvatljive druge ugovorne strane za operacije monetarne politike Euro-sustava ⁽³⁾. ESB će trebati pažljivo procijeniti moguće posljedice uključivanja društava 1. kategorije u definiciju „kreditnih institucija”.

1. Klasifikacija investicijskih društava kao kreditnih institucija

Komisija predlaže tri kategorije investicijskih društava: i. investicijska društva čije se poslovanje sastoji od trgovanja za vlastiti račun i/ili usluga pokroviteljstva financijskih instrumenata i/ili provedbe ponude odnosno prodaje financijskih instrumenata uz obvezu otkupa ⁽⁴⁾ i čija ukupna imovina premašuje 30 milijardi EUR, ili investicijska društva koja su dio grupe društava koja obavlja ove aktivnosti s ukupnom imovinom koja premašuje 30 milijardi EUR ⁽⁵⁾ (društva 1. kategorije); ii. investicijska društva koja udovoljavaju određenim pragovima ⁽⁶⁾ (društva 2. kategorije); i iii. sva preostala

⁽¹⁾ COM(2017)790 konačno i COM(2017)791 konačno.

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL L 287, 29.10.2013., str. 63).

⁽³⁾ Vidjeti članak 55. Smjernice (EU) 2015/510 Europske središnje banke od 19. prosinca 2014. o provedbi okvira monetarne politike Euro-sustava (ESB/2014/60) (SL L 91, 2.4.2015., str. 3.).

⁽⁴⁾ Usluge na temelju točke 3. i točke 6. odjeljka A Priloga I. Direktivi 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (SL L 173, 12.6.2014., str. 349.).

⁽⁵⁾ Ako društvo ima ukupnu vrijednost imovine ispod 30 milijardi EUR na pojedinačnoj razini, ali je dio grupe čija ukupna vrijednost imovine premašuje 30 milijardi EUR (tj. ukupna vrijednost imovine subjekata unutar grupe koji pružaju određene usluge i imaju pojedinačnu ukupnu vrijednost imovine ispod 30 milijardi EUR), svako društvo unutar grupe koje pruža odgovarajuće usluge bit će kreditna institucija; ili ako ukupna vrijednost imovine svih društava u grupi kao cjelini koja pruža odgovarajuće usluge premašuje 30 milijardi EUR (tj. matično društvo i društva kćeri) konsolidirajuće nadzorno tijelo uz savjetovanje s kolegijem može odlučiti klasificirati jedno ili više društava u toj grupi s ukupnom vrijednosti imovine manjom od 30 milijardi EUR na pojedinačnoj razini kao kreditnu instituciju kako bi riješilo moguće rizike zaobilazjenja i moguće rizike za financijsku stabilnost Unije.

⁽⁶⁾ Vidjeti članak 12. Prijedloga uredbe.

investicijska društva (društva 3. kategorije). Društva 1. kategorije klasificirana su kao kreditne institucije i kao takva trebaju biti podvrgnuta Direktivi 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ i Uredbi (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾. Kao posljedica toga, društva 1. kategorije, zbog toga što su postala kreditne institucije u smislu članka 1. Uredbe (EU) br. 1024/2013, bila bi predmet nadzora od strane ESB-a u okviru jedinstvenog nadzornog mehanizma ⁽³⁾.

Budući da Uredba (EU) br. 1024/2013 izričito navodi da ona ne dodjeljuje ESB-u nikakvu dodatnu nadzornu zadaću, potvrđuje se, s pravnog stajališta, da bi alternativan način osiguravanja da ESB nadzire društva 1. kategorije mogla biti izmjena Uredbe (EU) br. 1024/2013 kako bi se dodijelile posebne zadaće ESB-u u pogledu bonitetnog nadzora društava 1. kategorije. Po pitanju utjecaja na nadzorne zadaće ESB-a, vrijedno je prisjetiti se da je broj društava 1. kategorije ograničen i da postoji preklapanje u uslugama koje pružaju kreditne institucije i društva 1. kategorije. Stoga izgleda da je utjecaj Prijedloga uredbe na ESB marginalan ⁽⁴⁾.

Na temelju Prijedloga uredbe, kriterij prema kojima se investicijsko društvo smatra kreditnom institucijom u smislu članka 4. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 ⁽⁵⁾ ima za cilj obuhvatiti sistemska investicijska društva s ukupnom imovinom iznad određenih pragova.

ESB pozdravlja ovaj prijedlog s obzirom da društva koja ispunjavaju navedene kriterije mogu predstavljati povećane rizike za financijsku stabilnost i povećani rizik za učinak prelijevanja na druge kreditne institucije, uzimajući u obzir njihovu veličinu i međusobnu povezanost i u pogledu njihove izloženosti značajnom kreditnom riziku druge ugovorne strane i tržišnom riziku za stanja koja uzimaju za vlastiti račun. Općenito, predložena razlika osigurava primjenu razboritih i dosljednih nadzornih standarda radi osiguravanja ujednačenih uvjeta za institucije slične kreditnim institucijama. Međutim, ne dovodeći u pitanje postojeću odgovornost nacionalnih nadležnih tijela za nadzor podružnica kreditnih institucija koje se nalaze u trećim zemljama, Prijedlog uredbe trebao bi dati pojašnjenje kako će se imovina računati, odnosno uključujući imovinu podružnica grupa iz treće zemlje u Uniji i društva kćeri koja se nalaze u trećoj zemlji društava u Uniji koja proizlazi iz njihove konsolidirane bilance.

Nadalje, s obzirom da ukupna imovina nije jedino mjero za utvrđivanje sistemske važnosti investicijskih društava, preporučuje se da se prag ukupne imovine dopuni s drugim kriterijima uključujući na primjer kriterij prihoda, značaj aktivnosti u nekoliko država ili međusobnu povezanost. Bilo bi poželjno uskladiti takve kriterije što je više moguće s kriterijima značajnosti određenim u Uredbi (EU) br. 1024/2013, također uzimajući u obzir preporuku EBA-e ⁽⁶⁾. U tom smislu, kad se predloženim režimom stekne veće iskustvo, to bi moglo biti osnova u budućem poboljšanju ovih kriterija na temelju odnosne metodologije za procjenu sistemskog rizika koji investicijsko društvo predstavlja, radi osiguranja da postiže svoje ciljeve i ne rezultira prekomjernim neželjenim posljedicama, primjerice putem regulatorne arbitraže.

Direktiva 2013/36/EU zahtijeva od država članica da osiguraju da se nadležna tijela za davanje odobrenja za rad kreditnim institucijama savjetuju s nadležnim tijelima za nadzor investicijskih društava ako određeno investicijsko društvo kontrolira ista fizička ili pravna osoba kao ona koja kontrolira kreditnu instituciju ⁽⁷⁾. Stoga bi Prijedlog direktive trebao pojasniti da se takvo savjetovanje također zahtijeva kad se investicijsko društvo razvrstava kao kreditna institucija ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

⁽³⁾ Vidjeti uvodnu izjavu 33. Prijedloga uredbe i stranicu 26. Radnog dokumenta osoblja Komisije „Pregled bonitetnog okvira za investicijska društva” priloženog prijedlozima akata (SWD(2017)481 konačno).

⁽⁴⁾ Vidjeti treći stavak na 2. stranici Obrazloženja uz Prijedlog uredbe.

⁽⁵⁾ Vidjeti članak 60. Prijedloga uredbe.

⁽⁶⁾ Vidjeti Mišljenje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo kao odgovor na poziv Europske komisije za davanje savjeta o investicijskim društvima (EBA/Op/2017/11) od 29. rujna 2017. Preporuka 4. navodi da bi radi utvrđivanja društava 1. kategorije EBA trebala razviti namjenski regulatorni tehnički standard 2. razine radi provođenja takvog utvrđivanja, uzimajući u obzir posebnosti investicijskih društava.

⁽⁷⁾ Vidjeti članak 16. stavak 2. Direktive 2013/36/EU.

⁽⁸⁾ Vidjeti prijedlog izmjena članka 57. stavka 6.a (novi) Prijedloga direktive.

23. studenoga 2016. Komisija je objavila Prijedloga direktive o izmjeni Direktive 2013/36/EU ⁽¹⁾, o kojem je provedeno savjetovanje s ESB-om. Na temelju tog Prijedloga kreditne institucije i investicijska društva iz trećih zemalja bila bi obvezna osnovati, ako su ispunjeni određeni uvjeti, matično društvo u EU koje bi objedinilo svu njihovu imovinu u Uniji ⁽²⁾. ESB ponovno naglašava svoju snažnu podršku za prijedlog za posredničko matično društvo u EU koji je uvela Komisija u kontekstu izmjena i dopuna Direktive 2013/36/EU i Uredbe (EU) br. 575/2013 ⁽³⁾. Radi otklanjanja dvojbi, prijedlog izmjene definicije „institucija” u Prijedlogu uredbe ne bi trebao isključiti investicijska društva od obveze osnivanja posredničkog matičnog društva u EU.

2. Izdavanje odobrenja za rad određenim investicijskim društvima kao kreditnim institucijama

Na temelju Prijedloga direktive odgovornost za davanje odobrenja za rad za investicijsko društvo koje je obuhvaćeno definicijom kreditne institucije dodijeljena je nadležnom tijelu za davanje odobrenja za rad kreditnim institucijama na temelju Direktive 2013/36/EU ⁽⁴⁾. Od nadležnih tijela za nadzor kreditnih institucija i investicijskih društava trebalo bi zahtijevati da surađuju, posebno radi osiguravanja, ako su dosegnuti pragovi predviđeni Prijedlogom uredbe, da investicijsko društvo odmah podnese zahtjev za davanje odobrenja za rad kao kreditna institucija i da nadzor može nesmetano preuzeti nadzorno tijelo za banke ⁽⁵⁾.

Dok Prijedlog direktive propisuje da ona investicijska društva koja se mogu razvrstati kao kreditne institucije moraju dobiti odobrenje za rad kao kreditne institucije, potrebno je pojašnjenje što se dešava kada odobrenje za rad kao kreditna institucija bude dodijeljeno ⁽⁶⁾. Prijedlog direktive trebao bi također pojašniti posljedice za investicijsko društvo koje je doseglo prag, ali djeluje bez odgovarajućeg odobrenja za rad kroz dulje razdoblje i čiji zahtjev za izdavanje odobrenja za rad nadležno tijelo naknadno odbije. U tom se slučaju može postaviti pitanje u pogledu relevantnog nadležnog tijela za sankcioniranje investicijskog društva zbog djelovanja kao kreditna institucija bez odobrenja za rad, hoće li to biti nadležno tijelo za nadzor investicijskih društava ili nadležno tijelo za nadzor kreditnih institucija. Nadalje, Prijedlog direktive trebao bi dalje utvrditi da su investicijska društva koja udovoljavaju definiciji kreditne institucije, neovisno o tome u koji dio definicije ulaze njihove aktivnosti, samo ovlaštena obavljati tradicionalne bankovne poslove (npr. primanje depozita od javnosti i odobravanje kredita) nakon što su dobila odobrenja za rad za obavljanje svih bankovnih poslova ⁽⁷⁾. Stoga, dok takvo odobrenje za rad ne bude izdano, ti subjekti mogu obavljati samo poslove za koje su ovlašteni kao investicijsko društvo.

3. Statističke implikacije

ESB primjećuje važnost osiguravanja visokog stupnja dosljednosti i usklađenih metodologija za statističke koncepte i definicije u zakonodavstvu Unije i između statističkog zakonodavstva Unije i međunarodnih statističkih standarda, posebno Sustava nacionalnih računa koji je donio Statistički odbor Ujedinjenih naroda ⁽⁸⁾. Iz tog razloga, ESB je prethodno pozdravio to što definicija podsektora „monetarna financijska institucija” (MFI) u ESA 2010 ⁽⁹⁾ slijedi definiciju ESB-a ⁽¹⁰⁾ na koju izričito upućuje ⁽¹¹⁾.

⁽¹⁾ Prijedlog direktive Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Direktive 2013/36 u pogledu izuzetih subjekata, financijskih holdinga, mješovitih financijskih holdinga, primitaka, nadzornih mjera i ovlasti te mjera za očuvanje kapitala (COM(2016) 854 konačno).

⁽²⁾ Upućivanje se odnosi na prijedlog članka 21.b Direktive 2013/36/EU. Vidjeti također stavak 1.6. Mišljenja Europske središnje banke od 8. studenoga 2017. o izmjenama okvira Unije za kapitalne zahtjeve kreditnih institucija i investicijskih društava (CON/2017/46) (SL C 34, 31.1.2018., str. 5.). Sva mišljenja ESB-a objavljena su na mrežnim stranicama ESB-a www.ecb.europa.eu.

⁽³⁾ Vidjeti također stavak 1.6. Mišljenja CON/2017/46.

⁽⁴⁾ U tom smislu primijećeno je da članak 16. stavak 2. Direktive 2013/36/EU zahtijeva od nadležnog tijela za nadzor kreditnih institucija da se savjetuje u određenim okolnostima s nadležnim tijelima odgovornim za nadzor investicijskih društava prije davanja odobrenja za rad kreditnoj instituciji.

⁽⁵⁾ Vidjeti prijedlog izmjene članka 5. stavka 2. Prijedloga direktive.

⁽⁶⁾ U tom smislu vidjeti također uvodnu izjavu 38. Direktive 2014/65/EU koja propisuje: „Kreditnim institucijama koje imaju odobrenje za rad prema Direktivi 2013/36/EU ne bi trebalo dodatno odobrenje za pružanje investicijskih usluga ili obavljanje investicijskih aktivnosti prema ovoj Direktivi. Ako kreditna institucija odluči pružati investicijske usluge ili obavljati investicijske aktivnosti, prije izdavanja odobrenja za rad na temelju Direktive 2013/36/EU, nadležna tijela trebala bi provjeriti poštuje li ona relevantne odredbe ove Direktive”.

⁽⁷⁾ Vidjeti prijedlog izmjene članka 57. stavka 6. Prijedloga direktive.

⁽⁸⁾ Vidjeti Europska komisija, Međunarodni monetarni fond, Organizacija za ekonomsku suradnju i razvoj, Ujedinjeni narodi, Svjetska banka, Sustav nacionalnih računa 2008. (New York, 2009.), dostupno na: <https://unstats.un.org/unsd/nationalaccount/docs/SNA2008.pdf>.

⁽⁹⁾ ESA 2010 je Europski sustav računa uspostavljen Uredbom (EU) br. 549/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013. o Europskom sustavu nacionalnih i regionalnih računa u Europskoj uniji (SL L 174, 26.6.2013., str. 1.).

⁽¹⁰⁾ Vidjeti članak 1. točku (a) Uredbe (EU) br. 1071/2013 Europske središnje banke od 24. rujna 2013. o bilanci sektora monetarnih financijskih institucija (preinačena) (ESB/2013/33) (SL L 297, 7.11.2013., str. 1.).

⁽¹¹⁾ Vidjeti stavak 6. Mišljenja Europske središnje banke od 19. svibnja 2011. o Prijedlogu uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o Europskom sustavu nacionalnih i regionalnih računa u Europskoj uniji (CON/2011/44) (SL C 203, 9.7.2011., str. 3.).

Nadalje, određene statističke uredbe ESB-a definiraju izvještajnu populaciju izravnim upućivanjem na definiciju monetarnih financijskih institucija u Uredbi (EU) br. 1071/2013 ⁽¹⁾ ili oslanjanjem na podsektor „društva koja primaju depozite osim središnjih banaka” (ESA podsektor S.122) ili upućivanjem na „kreditne institucije” kako su definirane u članku 4. stavku 1. točki 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 ⁽²⁾.

Prijedlog uredbe uključio bi društva u okviru definicije „kreditne institucije” koja, u mjeri u kojoj su prvenstveno uključena u poslove financijskog posredovanja osim primanja depozita (ili bliskih zamjena za depozite), ulaze u podsektor ESA „Ostali financijski posrednici, osim osiguravajućih društava i mirovinskih fondova” (S.125). Međutim, ovaj podsektor nije u okviru definicije monetarne financijske institucije u zakonodavstvu Unije. Stoga bi, ako su društva 1. kategorije razvrstana kao kreditne institucije, postojale nedosljednosti u zajedničkim standardima, definicijama i klasifikacijama bitnim za statistički tretman financijskih društava utvrđen u zakonodavstvu Unije koje bi trebalo ispraviti.

4. Makro-bonitetni pogled na investicijska društva

Prijedlozi akata ne uzimaju u obzir preporuke EBA-e o potrebi makro-bonitetnog stajališta o investicijskim društvima ⁽³⁾. Moguće buduće preispitivanje kriterija za određivanje sistemskih investicijskih društava može također razmotriti pitanje može li određeni makro-bonitetni instrument biti razvijen radi rješavanja specifičnih rizika koje manja investicijska društva mogu predstavljati za financijsku stabilnost. Na primjer, manja investicijska društva koja su značajni sudionici na tržištu, uključena u prekogranične aktivnosti ili koja su povezana s kreditnim institucijama mogu djelovati kao pojačivači šokova.

5. Pružanje usluga od strane društava iz trećih zemalja

U vezi s prijedlogom Komisije za jačanje i daljnje usklađenje zakonodavstva Unije primjenjivog na podružnice investicijskih društava iz trećih zemalja ⁽⁴⁾, zakonodavac Unije mogao bi željeti dalje razmotriti mogućnost primjene usklađenih pravila na sve podružnice, čak i na one koje pružaju usluge profesionalnim klijentima i prihvatljivim drugim ugovornim stranama, radi osiguravanja dosljednog sagledavanja značajnih rizika u Uniji i radi izbjegavanja regulatorne arbitraže. U tom smislu, prijedlozi akata potvrđuju da su kreditne institucije i investicijska društva kvalitativno različite institucije s različitim primarnim poslovnim modelima, ali s određenim stupnjem preklapanja u uslugama koje mogu pružati ⁽⁵⁾. U tom smislu, mogle bi se razmotriti daljnje primjedbe na moguće puteve za regulatornu arbitražu, na primjer u pogledu tretmana podružnica kreditnih institucija iz trećih zemalja, koji bi navodno bili u skladu s predloženim tretmanom podružnica investicijskih društava iz trećih zemalja i stoga također dalje usklađeni na razini Unije.

Prijedlog uredbe jača režim određen u Uredbi (EU) br. 600/2014 ⁽⁶⁾ u odnosu na pružanje usluga i obavljanje aktivnosti investicijskih društava iz trećih zemalja nakon što je donesena odluka o istovrijednosti. Istovrijednost regulatornih režima trećih zemalja koristi se u različitim područjima relevantnog prava Unije i potrebno je dalje razmotriti dosljednost i dodatna poboljšanja tih pristupa. Istodobno, zakonodavac Unije mogao bi željeti dalje razmotriti treba li ograničiti režim za utvrđivanje istovrijednosti u Uredbi (EU) br. 600/2014 (npr. ograničavajući ovaj režim na pružanje investicijskih savjeta i usluge provedbe ponude odnosno prodaje financijskih instrumenata bez obveze otkupa profesionalnim klijentima i prihvatljivim drugim ugovornim stranama). Također bi se moglo razmisliti treba li sadašnji režim za investicijska društva iz trećih zemalja nastaviti ostaviti regulaciji investicijskih usluga od strane investicijskih društava

⁽¹⁾ Vidjeti na primjer Uredbu (EU) br. 1011/2012 Europske središnje banke od 17. listopada 2012. o statističkim podacima o držanju vrijednosnih papira (ESB/2012/24) (SL L 305, 1.11.2012., str. 6); Uredbu (EU) br. 1072/2013 Europske središnje banke od 24. rujna 2013. o statistici kamatnih stopa koje primjenjuju monetarne financijske institucije (ESB/2013/34) (SL L 297, 7.11.2013., str. 51.); Uredbu (EU) br. 1333/2014 Europske središnje banke od 26. studenoga 2014. o statistici tržišta novca (ESB/2014/48) (SL L 359, 16.12.2014., str. 97.).

⁽²⁾ Vidjeti članak 3. stavak 1. Uredbe (EU) 2016/867 Europske središnje banke od 18. svibnja 2016. o prikupljanju granularnih podataka o kreditima i kreditnom riziku (ESB/2016/13) (SL L 144, 1.6.2016., str. 44.).

⁽³⁾ Vidjeti Mišljenje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo kao odgovor na poziv Europske komisije za davanje savjeta o investicijskim društvima (EBA/Op/2017/11) od 29. rujna 2017. Preporuka 60 tog Mišljenja navodi da bi novi bonitetni režim za investicijska društva trebao uključivati makrobonitetno stajalište. U tom smislu, trebala bi biti naglašena važnost smanjenja gomilanja i ostvarenja sistemskih rizika u cilju utvrđivanja treba li razviti odgovarajuće makrobonitetne instrumente radi rješavanja tih rizika. Preporuka 61 navodi da je potrebna detaljna analiza procjene mogućih sistemskih učinaka tri kategorije investicijskih društava. U tom smislu, trebalo bi razmotriti treba li makrobonitetno stajalište biti prilagođeno za posebnosti poslovnih modela investicijskih društava. Vidjeti također Dokument za raspravu EBA-e „Oblikovanje novog bonitetnog režima za investicijska društva” (EBA/DP/2016/02) od 4. studenoga 2016.

⁽⁴⁾ Vidjeti članak 58. stavak 3. Prijedloga direktive koji ima za cilj izmjenu članka 41. Direktive 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (SL L 173, 12.6.2014., str. 349.).

⁽⁵⁾ Vidjeti stranicu 2. Obrazloženja uz Prijedlog direktive i stranicu 2. Obrazloženja uz Prijedlog uredbe.

⁽⁶⁾ Uredba (EU) br. 600/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištima financijskih instrumenata i izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 173, 12.6.2014., str. 84.).

iz neistovjetnih trećih zemalja državama članicama, jer države članice i nacionalna nadzorna tijela ne mogu jednostrano riješiti sistemske rizike koji predstavljaju na primjer određena velika društva koja djeluju na prekograničnoj osnovi izvan opsega nacionalnih pravnih sustava. Radi osiguravanja ujednačenih uvjeta, jedna mogućnost mogla bi biti osiguravanje da se od takvih društava iz neistovjetnih trećih zemalja zahtijeva tijekom vremena da osnuju podružnicu (ili društvo kćer) u Uniji radi pružanja investicijskih usluga u Uniji.

6. Usklađivanje

- 6.1 Povezanost između prijedloga akata i Direktive 2013/36/EU i Uredbe (EU) br. 575/2013 trebala bi biti pažljivo procijenjena radi izbjegavanja neželjenih posljedica zbog promjene u definiciji kreditnih institucija. Prijedlog ne utječe na opseg konsolidacije na temelju Uredbe (EU) br. 575/2013 ili zahtjev da investicijska društva koja su vlasnici subjekata unutar bankovne grupe ili koja su društva kćeri subjekata unutar bankovne grupe trebaju biti uključena u opseg takve konsolidacije. Sve buduće izmjene prijedloga akata trebale bi biti pažljivo pregledane s ciljem održavanja opsega konsolidacije na temelju Uredbe (EU) br. 575/2013. Slično tome, trebalo bi osigurati usklađenost između prijedloga akata i određenih izmjena Direktive 2013/36/EU i Uredbe (EU) br. 575/2013 koje se očekuju da stupe na snagu u narednim mjesecima.
- 6.2 Prijedlog direktive osigurava da su nadležna tijela i sve osobe povezane s tim tijelima obvezne čuvati profesionalnu tajnu⁽¹⁾. Tekst odgovarajućih odredaba Prijedloga direktive razlikuje se od odredaba o profesionalnoj tajni u Direktivi 2013/36/EU i Direktivi 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁽²⁾. Prijedlog bi trebao imati za cilj usklađenje teksta u različitim sektorskim aktima prava Unije radi usklađivanja, kada je prikladno, opsega obveza čuvanja profesionalne tajne.
- 6.3 Predlaže se izbjegavanje ponavljanja postojećih definicija. Na primjer, pojam „upravljačko tijelo u nadzornoj funkciji” definiran je u Direktivi 2013/36/EU i u Prijedlogu direktive.

Sastavljeno u Frankfurtu na Majni 22. kolovoza 2018.

Predsjednik ESB-a

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Vidjeti članak 13. Prijedloga direktive.

⁽²⁾ Vidjeti članak 53. Direktive 2013/36/EU i članak 76. Direktive 2014/65/EU.